

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **R. N.**
zastoupený Mgr. Antonínem Krtičkou, advokátem
se sídlem Nádražní 158, 549 31 Hronov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje, IČ 70889546**
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

o přezkum rozhodnutí ze dne 2. 12. 2024, č. j. KUKHK-34732/DS/2024-3 RK

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 31. 1. 2025 domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jaroměř (správní orgán prvního stupně) ze dne 26. 9. 2024, č. j. PDMUJA-49196/2024.

2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným tím, že dne 12. 1. 2024 v 9:39 hodin řídil osobní vozidlo tovární značky Audi, reg. zn. X v obci Jaroměř, ul. Na Vrších směrem na Hořenice, kde jej v blízkosti domu č. p. 595 zastavila a kontrolovala hlídka Městské policie Jaroměř z důvodu porušení rychlostního limitu upraveného na 30 km/h, a to dopravní značkou „č. B20a – nejvyšší dovolená rychlost“, když jeho vozidlu byla měřícím zařízením TruCAM, výr. č. TC005131, naměřena rychlost 74 km/h, po zvážení odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h, rychlost jízdy 71 km/h. Tím žalobce porušil § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a spáchal z nedbalosti přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 téhož zákona. Za to mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 7 000 Kč a správní trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

3. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí, a to pro jeho nepřezkoumatelnost, nezákonnost a vady řízení, navrhl jeho zrušení spolu se zrušením prvoinstančního rozhodnutí a zároveň, aby mu byly přiznány náklady řízení.
4. Žalobce namítl, že se žalovaný nedostatečně zabýval jeho odvolacími námitkami. Napadené rozhodnutí v části „právní hodnocení“ pojednává o jiném skutkovém ději, který se netýká žalobce. V této části napadeného rozhodnutí žalovaný popsal překročení maximální dovolené rychlosti o 58 km/h, přičemž v případě žalobce se mělo jednat o překročení o 41 km/h. Další nepřesností je druh rychloměru, kdy v rozhodnutí je uveden LaserCam4 namísto TruCAM.
5. Dále žalobce namítl, že zasahující strážník P. K. nedodržel manuál k měřicímu zařízení, což mohlo ovlivnit výsledek měření. Žalovaný pominul žalobcem navržené důkazy. Neprovedl výsledek zasahujícího strážníka, nezaložil do spisu příslušný manuál, a ani se nezabýval obsahem záznamu z palubní kamery žalobce. Uvedl, že nejvyšší zaznamenaná rychlost na jeho palubní kameře je výrazně nižší než rychlost, která mu byla v rozporu s manuálem naměřena.
6. Žalobce vytkl nevhodné umístění dopravní značky upravující maximální povolenou rychlost na 30 km/h, kterou z tohoto důvodu neviděl. Žalobce měl tedy za to, že na místě platí rychlostní limit 50 km/h.

III. Vyjádření žalovaného

7. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval předcházející průběh správního řízení, a zejména uvedl, že platnost měření byla doložena Ověřovacím listem č. 8012-OL-70287-23 silničním radarového

rychloměru LTI 20/20 TruCAM výrobní číslo TC 005131 s platností ověření do 2. 5. 2024, fotodokumentací a osvědčením o proškolení policisty, který měření provedl. Měřícím zařízením byl pořízen snímek, který je dostatečně kvalitní a čitelný k prokázání, jaké vozidlo bylo změřeno. Z fotodokumentace je dále patrné, že záměrný kříž měřícího zařízení byl při měření rychlosti správně umístěn na střed přední části příjíždějícího vozidla, přístroj jeho rychlost zaznamenal. Navrhované důkazy nemohly zpochybnit

výsledek měření, proto v souladu s hospodárností a procesní ekonomií řízení nebyly provedeny. Palubní kamera žalobce není zařízení, jehož přesnost měření by byla schválena Českým metrologickým institutem.

8. K otázce chybného umístění dopravní značky „č. B20a - nejvyšší dovolená rychlost“ žalovaný uvedl, že podle vyhlášky č. 30/2001 Sb. se svislé dopravní značky umísťují tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a v dostatečné vzdálenosti viditelné. V tomto případě byla předmětná dopravní značka sice umístěna chybně, a to dále o 1,5 metru ve vzdálenosti od komunikace, ale to nemělo žádný vliv na povinnost žalobce ji respektovat. Dopravní značka byla viditelná dobře. Nacházela na rovném, přehledném úseku, ve výhledu žalobci nic nebránilo.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního (s. ř. s.). Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání postupem předvídaným v § 51 s. ř. s.
10. Podle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 79 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, vyžádal od žalobce záznam z jeho palubní kamery, který byl ve správním řízení součástí spisové dokumentace. Správním spisem se dokazování neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117).
11. Žaloba není důvodná.
12. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán prvního stupně obdržel oznámení přestupku od Městské policie Jaroměř ze dne 15. 1. 2024, č. j. 2024/000111, obsahující fotodokumentaci překročení nejvyšší dovolené rychlosti naměřené silničním laserovým rychloměrem TruCAM, výr. č. TC 005131.
13. Spolehlivost rychloměru byla ověřena ověřovacím listem č. 8012-OL70287-23, ze dne 3. 5. 2023. Z osvědčení vystaveného dne 11. 2. 2019 strážníkovi městské policie P. K., č. služebního průkazu 064, soud zjistil, že strážník absolvoval školení operátora laserového měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCAM a je oprávněn k nastavení měřiče, volbě stanoviště a metodiky měření, měření rychlosti a zpracování pořízených záznamů v programu SW TruCAM Image Viewer. Z úředního záznamu Městské policie Jaroměř ze dne 15. 1. 2024 vyplynulo, že dne 12. 1. 2024 prováděla hlídka měření rychlosti, když v 9:39 hod. změřila předmětné vozidlo, jehož řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 41 km/hod. Vozidlo bylo zastaveno a řidič byl vyzván k prokázání totožnosti, následně byla provedena lustrace osoby řidiče, lustrace registrační značky vozidla a dechová zkouška. Vzhledem k právní kvalifikaci přestupku hlídka na místě řidiče poučila. Též byl proveden záznam na osobní kameru.
14. Správní orgán prvního stupně dne 29. 1. 2024 vydal příkaz, který byl žalobci doručen dne 13. 2. 2024. Dne 19. 2. 2024 proti němu podal prostřednictvím svého zástupce blanketní odpor. Dne 20. 2. 2024 správní orgán prvního stupně zaslal žalobci, resp. jeho zástupci, uvědomění o pokračování v zahájeném řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 20. 3. 2024. Dne 20. 3. 2024 se konalo ústní jednání za účasti žalobce i jeho právního zástupce.

15. Krajský soud ověřil, že žalovaný na straně 6 napadeného rozhodnutí chybně uvedl, o kolik km/h žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost a jaký druh rychloměru byl použit. Ve zbytku rozhodnutí již tyto údaje uvedl správně. V kontextu celého rozhodnutí soud vyvodil, že šlo o zjevnou chybu v psaní, tedy o ryze formální vadu, která neměla vliv na zákonnost ani přezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného.
16. Co se týče námitky nedodržení manuálu k měření, krajský soud nemá pochybnosti o tom, že poskytl-li certifikovaný a ověřený rychloměr jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového hlášení, došlo fakticky k bezvadnému změření rychlosti vozidla (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, potvrdil princip, že není-li u laserových nebo radarových rychloměrů dodržen návod k obsluze, pak rychlost vozidla není vůbec změřena.
17. K otázce provedení navržených důkazů se Nejvyšší správní soud také již opakovaně vyjadřoval. Např. v rozsudku ze dne 13. 11. 2009 č. j. 5 As 29/2009-48, uvedl, že „*správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Pokud má tedy správní orgán za to, že byl dostatečně zjištěn skutkový stav, není povinností navržený důkaz provést. Nezáleží však zcela na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí zdůvodnit, proč se tak stalo.*“. V rozsudku ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že „*odmítnout provedení důkazu lze konečně pro jeho nadbytečnost, a to tehdy, byla-li již skutečnost, která má být dokazována, v dosavadním řízení bez důvodných pochybností postavena najisto*“. Ve správním řízení pak hraje důležitou roli rovněž zásada hospodárnosti. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2010, č. j. 9 As 101/2010-101, současně platí, že „*vedle náležitého zjištění skutkového stavu a z toho plynoucí jednoznačnou vazbu na zásadu tzv. materiální pravdy je však třeba ještě připomenout i vazbu na další zásadu správního řízení, a sice zásadu hospodárnosti a rychlosti řízení; (...) I proto je tedy nezbytné vždy důkladně zvážit, zda je provedení určitých důkazů skutečně nezbytné, což závisí na individuálních okolnostech každé věci a jejich posouzení správním orgánem, který dané řízení vede.*“
18. Krajský soud zhodnotil, že žalovaný dostal výše uvedeným požadavkům a zdůvodnil, proč důkazní návrhy neprovedl. Žalovaný vysvětlil, že provedené důkazy byly dostatečné k objasnění skutkového stavu věci, odkázal se přitom zejména na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6 As 50/2015-38, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, a ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016-36, a zdůvodnil, že je v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti dostačující vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku, který obsahuje fotografii vozu, údaje o daném měření a ověřovacího listu silničního rychloměru. V rámci správního řízení nevyšla najevo žádná pochybnost o správnosti provedeného měření předmětného vozidla a shromážděné důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu celého skutkového děje a bez důvodné pochybnosti z nich vyplývá závěr o tom, že žalobce překročil maximální povolenou rychlost. Důkazní návrhy – výslech strážníka a založení manuálu k rychloměru do spisu – správní orgány odmítly provést z důvodu nadbytečnosti a procesní ekonomie. Neprovedení důkazního návrhu záznamu z palubní kamery žalobce žalovaný odůvodnil tím, že se nejedná o měřicí zařízení schválené Českým metrologickým institutem.

19. Byť by krajský soud považoval za vhodné, aby byl důkaz záznamu z palubní kamery žalobce správními orgány proveden, nepovažuje jeho neprovedení za vadu řízení. Neprovedení důkazu ve svém důsledku nevedlo k žádnému deficitu ve zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ostatně sám žalobce argumentoval tímto důkazem jen obecně: netvrdil konkrétně, o kolik je rychlost zaznamenaná jeho palubní kamerou nižší oproti naměřené hodnotě certifikovaným rychloměrem a do jaké míry by měla vyvracet takto naměřenou hodnotu. Námitka žalobce odkazovala pouze na rychlost „významně nižší“, jednalo se tedy o obecnou námitku, která jako taková není způsobilá důvodně zpochybnit stav věci zjištěný správními orgány (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70). Viditelnost dopravní značky lze bez obtíží posoudit z fotografie, která je součástí záznamu o přestupku, proto v této souvislosti hodnotí i krajský soud navržený důkaz záznamem z palubní kamery žalobce ve výsledku jako nadbytečný. Byť byla dopravní značka umístěna ve špatné vzdálenosti od okraje pozemní komunikace, a to o 1,5 metru oproti maximální stanovené vzdálenosti, nacházela se na rovném, přehledném úseku, nebyla překryta sněhem, padajícím listím ani jinou překážkou, tudíž byla žalobci viditelná a měl povinnost ji respektovat.
20. Pro úplnost soud uvádí, že dopravní značka je opatřením obecné povahy, tedy správním aktem, kterému svědčí presumpce správnosti. To znamená, že na dopravní značku se musí nahlížet jako na zákonnou, dokud není prokázán opak. Účastník provozu na pozemních komunikacích je povinen řídit se dopravní značkou, i když má za to, že není správně technicky provedena (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009-83).
21. Krajský soud uzavírá, že neshledal nepřezkoumatelnost ani nezákonnost napadeného rozhodnutí a neshledal žádné takové vady v řízení před orgánem prvního stupně ani žalovaného, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Skutkový stav zjištěný správními orgány odpovídá obsahu správního spisu a správní orgány postupovaly v souladu se základními zásadami správního řízení. I uložené sankce považuje krajský soud za přiměřené.

V. Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s., neboť neshledal ani vady, k nimž by byl povinen přihlížet z úřední povinnosti.
23. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. června 2025

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce